

TEZA:

Przesłanką określenia wysokości kosztów postępowania dyscyplinarnego nie jest sytuacja finansowa Obwinionego. Ustalając wysokość kosztów sądowych, bierze się pod uwagę liczbę i czasochłonność czynności procesowych, rozpraw i posiedzeń oraz rodzaj i stopień zawłości sprawy.

Sygn. akt: WO-19/22

POSTANOWIENIE

z dnia 25 października 2022 r.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie w składzie:

Przewodniczący: SWSD Marta Stryjek
Sędziowie: SWSD Tomasz Prokopiuk
SWSD Piotr Trębicki (sprawozdawca)
Protokolant: Piotr Ciepiński

po rozpoznaniu w dniu 25 października 2022 r. w Warszawie na posiedzeniu z powodu zażalenia radcy prawnego J. W. z dnia z dnia 29 lipca 2022 r. na zawarte w pkt II orzeczenia Wyższego Sądu Dyscyplinarnego z dnia 30 maja 2022 r. (sygn. akt: WO-19/22) rozstrzygnięcie o kosztach postępowania odwoławczego

postanawia:

1. utrzymać w mocy zaskarżone rozstrzygnięcie o kosztach postępowania odwoławczego zawarte w pkt II orzeczenia Wyższego Sądu Dyscyplinarnego z dnia 30 maja 2022 r. (sygn. akt: WO-19/22);
2. kosztami postępowania przed Wyższym Sądem Dyscyplinarnym obciążyć Krajową Izbę Radców Prawnych.

Uzasadnienie

Wyższy Sąd Dyscyplinarny rozpoznawał pod sygn. akt WO-19/22 odwołanie radcy prawnego J. W. od orzeczenia Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (dalej

„OSD”) z dnia 21 października 2021 r. (sygn. akt D 35/XI/21). Na mocy orzeczenia OSD radca prawny J. W. został uznany za winnego popełnienia deliktu dyscyplinarnego, za co wymierzona została mu kara nagany oraz został obciążony kosztami postępowania przed OSD w wysokości 1.250 zł.

W wyniku rozpoznania odwołania od orzeczenia OSD Wyższy Sąd Dyscyplinarny (dalej również jako „WSD”) wydał w dniu 30 maja 2022 orzeczenie, na mocy którego:

- 1) utrzymał w mocy zaskarżone orzeczenie (pkt I) oraz
- 2) zasądził od radcy prawnego J. W. od koszty postępowania odwoławczego w kwocie 1.800 (jeden tysiąc osiemset) zł płatne na rzecz Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie (pkt II).

Z rozstrzygnięciem w zakresie punktu II nie zgodził się radca prawny J. W. (dalej „Skarżący”), wnosząc w ustawowym terminie zażalenie na rozstrzygnięcie o kosztach postępowania odwoławczego.

Zaskarżonemu postanowieniu zostały postawione następujące zarzuty:

- 1) naruszenie art. 70⁶ ust. 1 i ust. 2 zdanie drugie ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych, które mogło mieć wpływ na jego treść, a to poprzez bezzasadne przyjęcie, że nie zachodzą przesłanki obciążenia kosztami postępowania Krajowej Izby Radców Prawnych,
- 2) naruszenie art. 70⁶ ust. 1 i ust. 2 zdanie pierwsze ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych mogące mieć wpływ na treść rozstrzygnięcia, a to poprzez bezzasadne przyjęcie, że wniosek Skarżącego o zaniechanie obciążania kosztami postępowania odwoławczego nie zasługuje na uwzględnienie i pominięcie oceny tego wniosku w uzasadnieniu orzeczenia.

Wskazując na powyższe Skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia przez jego uchylenie i obciążenie kosztami postępowania odwoławczego Krajową Izbę Radców Prawnych.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych zważył, co następuje:

Zażalenie nie jest zasadne i to w stopniu oczywistym.

- 1) Tytułem wprowadzenia - zasadą wynikającą z art. 70⁶ ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (dalej „ustawa o radcach prawnych”) jest to, że w razie ukarania koszty ponosi obwiniony (zdanie pierwsze). W pozostałych zaś przypadkach koszty dochodzenia i postępowania przed okręgowym sądem dyscyplinarnym pokrywa właściwa okręgowa izba radców prawnych, a koszty postępowania przed Wyższym Sądem Dyscyplinarnym - Krajowa Izba Radców Prawnych (zdanie drugie).

Skarżący został uznany za winnego popełnienia przewinienia dyscyplinarnego przez OSD, które to orzeczenie zostało utrzymane w mocy przez Wyższy Sąd Dyscyplinarny. Z tego powodu w konsekwencji powołanej w akapicie poprzedzającym regulacji ustawowej Skarżący zobowiązany jest ponieść koszty postępowania odwoławczego. Nie ma ustawowej podstawy, by koszty te poniosła - zgodnie z oczekiwaniem Skarżącego - Krajowa Izba Radców Prawnych. Już z tego powodu postawione zaskarżonemu rozstrzygnięciu zarzuty nie zasługują na uwzględnienie - obciążenie KIRP kosztami postępowania odwoławczego może mieć miejsce „w pozostałych przypadkach”, tj. innych niż ukaranie (dyscyplinarne) radcy prawnego lub aplikanta radcowskiego.

2. Uzasadnienie postawionych w zażaleniu zarzutów w zasadzie sprowadza się do wskazania trudnej sytuacji finansowej Skarżącego z uwagi na niewielkie przychody z wykonywania zawodu (strata w okresie styczeń - czerwiec 2022 r. w wysokości 4.180,92 zł), status emeryta, zły stan zdrowia i potrzebę rehabilitacji po przebyciu Covid-19, które to okoliczności wpływają negatywnie na skalę aktywności zawodowej Skarżącego.

W tym kontekście Wyższy Sąd Dyscyplinarny zwraca uwagę, że wysokość zryczałtowanych kosztów postępowania dyscyplinarnego wynika z Uchwały Nr 86/IX/2015 Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 20 marca 2015 r. w sprawie określenia wysokości zryczałtowanych kosztów postępowania dyscyplinarnego (dalej „Uchwała”), podjętej na podstawie delegacji ustawowej przewidzianej w art. 70⁶ ust. 3 ustawy o radcach prawnych.

Stosownie do § 1 ust. 1 pkt 1 Uchwały, wysokość zryczałtowanych kosztów postępowania dyscyplinarnego przed Wyższym Sądem Dyscyplinarnym w II instancji została określona w przedziale między kwotą 1.000 zł a 3.000 zł. W myśl § 1 ust. 2 Uchwały: „ustalając wysokość opłaty, sąd bierze pod uwagę liczbę i czasochłonność czynności procesowych, rozpraw i posiedzeń oraz rodzaj i stopień złożoności sprawy”. Wysokość kosztów zasądzonych od Skarżącego na mocy zaskarżonego rozstrzygnięcia, mieści się we wskazanym

wyżej przedziale kosztów przewidzianym dla tego poziomu orzeczniczego.

Jak wynika z powyższego, przesłanką określenia wysokości kosztów nie jest sytuacja finansowa obwinionego. Wyższy Sąd Dyscyplinarny zwraca uwagę, że sytuacja materialna dłużnika może ewentualnie stanowić podstawę określonych wniosków względem wierzyciela (Krajowa Izba Radców Prawnych). Tego rodzaju hipotetyczne wnioski dłużnika pozostają jednak poza zakresem niniejszego rozstrzygnięcia.

Z powyższych względów na podstawie art. 437 § 1 Kpk w związku z art. 74¹ pkt 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych orzeczono jak w sentencji.

O kosztach niniejszego postępowania zażaleniowego orzeczono na podstawie art. 70⁶ ust. 2 zdanie drugie ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych.